

Comentariul poeziei Peste varfuri scrisa de Mihai Eminescu - prima parte

Peste varfuri (cantecul Anei din poemul dramatic Bogdan-Drăgost) este una dintre creațiile inspirate sub impulsul unor vibrații psihologice, determinate de avatarurile relațiilor erotice cu Veronica Micle. Poezia este o capodoperă a liricii eminesciene în care peisajul se asociază și fuzionează cu meditația poetului, sugerând înțelesuri profunde de natură metafizică.

Deși varianta publicată în ediția Maiorescu (1883) nu conține nici un indiciu formal în acest sens, "nimic nou nu ne împiedică să o interpretăm ca o poezie a iubirii stinse, în acest sens, sunetul cornului fiind o metaforă care prefigurează dragostea pierdută iar lentă îndepărtare a acestui sunet, cu ecouri tot mai stinse în spațiul imens al codrului, ar sugera glisarea dureroasă tot mai profundă în meandrele amintirii, ceea ce provoacă un sentiment nostalgic, dulce-amarui, trait intens". (C. Parfene)

În varianta definitivă poezia comunică starea de spirit de melancolie generată de evidența ireversibilității timpului și, implicit, de conștiința fragilității și efemerității omului raportat la perenitatea elementelor cosmice". Cu alte cuvinte melancolia este un sentiment complex care implică ideea precarității ființei umane, acompaniată organic de amaraciune, de o gravă mahnire.

Sentimentul naturii, adâncirea și convertirea impresiilor dinafară în stări ale sufletului, până la coborârea în zonele voluptății durerii, tresărirea la gândul înfiorat al putinței de a retrăi vraja clipelor, în care conștiința se topește în aspirația spre marea și izbăvitoare tăcere, precum și orchestratia muzicală a poemului își găsesc corespondența în mijloacele de construcție lexicale, morfologice, sintactice, figurate, fonetice și prozodice ale textului.

Este evidentă apartenența cuvintelor la fondul principal lexical, cu o singură excepție; neologismul melancolic (cu valoare adverbială), frecvent folosit de Eminescu.

De la început, Eminescu creează tonalitatea lirică a poeziei, atmosfera ei de farmec misterios și de nostalgie, alăturând epitetul melancolic, substantivului corn (sunetul cornului).

În ceea ce privește nivelul morfologic, analizând prima strofă (Peste varfuri trece luna/ Codru-si bate frunza lin,/ Dintre ramuri de arin/ Melancolic cornul suna) constatăm prezenta a șapte substantive concrete: varfuri, luna, codru, frunza, ramuri, arin, cornul care desemnează aspecte din natură.